

[Ole Bjørn Kraft.]

trods for de bemærkninger, det ærede medlem fru Nina Andersen just har gjort herom. Det er spørgsmålet om offentligheden i radiatorådet. Jeg mener ikke, at dette forslag bør fejles til side. Det er formet med al fornøden hensyntagen til de nødvendige undtagelser fra reglen, som kan komme til at foreligge. Det er rimeligt, særlig når man går til et virkeligt valg af lytterrepræsentanter, at der da bliver en mulighed for vælgerne — nu virkelige vælgere, ikke fiktive vælgere som under den nuværende ordning — til at følge deres repræsentanters principielle og for radioens udvikling bestemmende afgørelse. Der kan foreligge en lang række tilfælde — deri har det ærede medlem utvivlsomt ret — hvor der ikke vil være nogen mening i at udsende en meddelelse, og der vil være en lang række tilfælde, hvor der ikke skal udsendes en meddelelse, men der vil fra tid til anden forekomme vigtige principielle afgørelser, og det er rimeligt, at offentligheden bliver gjort bekendt med, hvad de går ud på, og hvorledes de forskellige repræsentanters stilling dertil har været. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem pegede på bestemmelserne i radiatorådets forretningsorden; men jeg ser ikke noget forkert i, at dette princip fastholdes i loven.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger direkte om dette lovforslag, idet vor ordfører jo har udtalt sig udførligt om enkelthederne, og jeg kan give tilslutning til, hvad han har sagt. Men jeg vil gerne have lov til i tilknytning til dette lovforslag at omtale en anden sag, som har nøje forbindelse hermed, og som er et led i radioen, nemlig spørgsmålet om fjernsynets fremtid.

Der foreligger nu i finansudvalget et forslag fra den højtærede undervisningsminister. Jeg vil gerne på mit partis vegne — og jeg ved, at det også er partiet venstres opfattelse — sige, at vi kan ikke tiltræde, at afgørelsen bliver truffet i finansudvalget. Ved dette forslag sker der nemlig det, at fjernsynet går fra eksperimentets stade over til en reel indførelse her i landet. Hvis undervisningsministerens forslag vedtages, er hermed det afgørende skridt taget. Der kan være forskellige meninger om fjernsynet, og det er ikke vanskeligt at pege på dets uheldige sider. Min personlige opfat-

telse er den, at et teknisk fremskridt af denne karakter ikke kan standses ved Danmarks grænser. De muligheder, det indeholder, også for det gode, uddannelses- og oplysningsmæssigt, hverken kan eller bør vi udelukke os fra, og vi er nu i den heldige situation, at vi kan bygge på de erfaringer, der er gjort i andre lande, og forhåbentlig derigennem få en mulighed for at beskytte os mod de skadelige virkninger af fjernsynet, som jeg ikke vil bestride er tilstede. Nu er vi opmærksom på dem, nu har vi en mulighed for at kunne tage vore forholdsregler.

Hvadenten man nu er tilhænger af fjernsynets udvikling her i landet, eller man ikke er det, så er det en så betydningsfuld beslutning at indføre det — og det er det, der vil ske — at der må være en offentlig debat om denne sag her i tinget. Thi indførelsen af fjernsynet vil have mange virkninger. Det vil også — af et sådant omfang er det — påvirke vort lands økonomi. Får det den udvikling, som man må forvente, rejser det bl. a. et stort investeringssspørgsmål. Man kan sige — og nogle har sagt det — at vi ikke har råd til fjernsyn. Man kan bl. a. herpå svare, at vi, når vi ser hen til de eksportmuligheder, som utvivlsomt derved vil kunne foreligge for vort erhvervsliv, ikke har råd til at lade være at indføre det. Men hvadenten man har den ene eller den anden opfattelse, er det en sag af en sådan betydning, at den ikke kan afgøres ved en drøftelse i finansudvalget. Der må, før beslutningen træffes, være adgang til en offentlig debat om spørgsmålet her i tinget; og jeg henstiller til ministeren at finde en form, hvorunder tinget kan få en lejlighed til en sådan drøftelse.

Jeg ved vel, at det på nuværende tidspunkt er vanskeligt at fremlægge en fuldt udarbejdet plan på længere sigt for fjernsynet, men de store linier for, hvorledes man tænker sig at udviklingen vil kunne ske, må kunne optrækkes. Hvis der nu — hvad jeg tror vil ske, hvis fjernsynet indføres — finder en stor udvikling sted, rejser sig jo også spørgsmålet om, hvorvidt kiggerne skal have en særlig repræsentation i radiatorådet, thi selvom det er radioapparater, det hele foregår med, tror jeg, man må sige, at interesserne hos lytterne og hos kiggerne